

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/21/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818203312
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3818203312.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. a JUDr. Denisa Vékonyho vo veci starostlivosti súdu o maloletého H. G., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom I. práce sociálnych vecí a rodiny J., dieťa rodičov H. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXXX, R. a H. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX/XX, R., o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 4P/34/2018-108 zo dňa 29. novembra 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vyživovaciú povinnosť otca k mal. H., nar. XX.XX.XXXX naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 5P/11/2014-49 zo dňa 19.03.2014 vo výške 110 eur mesačne zvýšil na sumu 140 eur mesačne, a to počnúc dňom 01.09.2018. Takto zvýšené výživné uložil otcovi platiť k rukám matky, najneskôr do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca vopred. Určil, že zročné výživné za obdobie od 01.09.2018 do 30.11.2018 vo výške 90 eur je otec povinný vyrovnať k rukám matky v 10 eur mesačných splátkach, pričom prvá splátka je splatná do posledného dňa v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti napadnutého rozhodnutia a ďalšie splátky spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania pod následkom zročnosti celého plnenia v prípade omeškania s plnením jednej splátky. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že manželstvo rodičov maloletého H. bolo rozvedené rozsudkom tamojšieho súdu č.k. 16C/97/2011-10 zo dňa 11.07.2011, v danej veci schválil súd rodičovskú dohodu, na základe ktorej zostal mal. H. na čas po rozvode v osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal platiť na výživu maloletého sumou 70 eur mesačne. Naposledy o výživnom pre maloletého bolo rozhodované rozsudkom č.k. 5P/11/2014-49 zo dňa 19.03.2014, ktorým bola zvýšená vyživovacia povinnosť otca k mal. H. na sumu 110 eur mesačne od 01.12.2013. Od ostatného rozhodnutia bola preukázaná zmena pomerov, ktorá je dôvodom pre zvýšenie výživného u maloletého H.. Táto zmena pomerov je podstatná a vyplýva z porovnania pomerov na strane maloletého (ako oprávneného), na strane povinného (otca dieťaťa) i na strane matky dieťaťa v čase ostatného rozhodovania o výživnom so stavom v čase tohto rozhodnutia. Podľa záverov súdu prvej inštancie podstatná zmena pomerov na strane maloletého nastala tým, že pokiaľ v čase poslednej úpravy rozsahu výživného (marec 2014) maloletý H. navštevoval materskú školu, v čase rozhodovania v tejto veci je žiakom 5. ročníka základnej školy, t.j. v školskom roku 2014/2015 sa stal žiakom základnej školy v R. (v mieste svojho bydliska) a v súčasnosti je žiakom druhého stupňa základnej školy v F.. Maloletý H. je o 4 a pol roka starší. Jeho potreby vyšším vekom (výdavky na stravu, oblečenie, na vreckové, mobilný telefón, voľnočasové aktivity) a nástupom do základnej školy (výdavky na učebnice, pracovné zošity školské pomôcky) nepochybne vzrástli. Kým

nevyhnutné výdavky u maloletého v MŠ boli na stravné 22 eur + poplatok MŠ 3 eur mesačne + poplatok za angličtinu 7,45 eur mesačne, len výdavky na stravu v školskej jedálni ZŠ (obedy) sú vo výške necelých 22 eur mesačne (pri stravej jednotke 1,09 eur/deň na 20 dní). Ďalšími výdavkami sú výdavky na desiatu, olovrant. Jednorazové výdavky na začiatku tohto školského roka v ZŠ boli spolu 43,65 eur na triedny fond, pracovné zošity, na ZRŠ. Je všeobecne známe, že školopovinné deti majú tiež výdavky na prezuvky, na cvičebný úbor, na pomôcky na výtvarnú výchovu a priebežné výdavky na školské pomôcky počas školského roka. Maloletému síce odbudli výdavky na gymnastiku, ale pribudli mu výdavky na futbal, ktoré súvisia s dočasným hosťovaním maloletého vo futbalovom klube v J. (maloletý dočasne hosťuje v prievidzskom futbalovom klube od 30.08.2018 do 30.06.2019). Tieto vyššie výdavky sú na poplatok klubu vo výške 30 eur mesačne, na cestovné výdavky na tréningy a zápasy mesačne zo R. do J., na halové kopačky, na športovú súpravu 76,20 eur ročne. Konštatoval, že výdavky na futbal by pretrvávali, pretože ak by nehral v J., hral by v R.. Súd dodal, že zvýšenie výživného je dôvodné aj bez ohľadu na výdavky na futbal, ktorý hráva maloletý už od svojich 4 rokov, pretože zmena pomerov u maloletého nastala vyšším vekom (čo zahŕňa i výdavky na oblečenie a na obuv na futbal) a začatím povinnej školskej dochádzky. Zmena pomerov odôvodňujúca zvýšenie výživného nastala aj u rodičov. Výdavky matky na bývanie vzrástli zo sumy 130 eur mesačne na sumu 150 eur mesačne, u otca dieťaťa rovnako o necelých 20 eur mesačne. Podstatná zmena pomerov nastala u rodičov v ich príjmoch. Príjem matky dieťaťa vzrástol zo sumy 585,95 eur mesačne (vrátane daňového bonusu vo výške 21,03 eur) na sumu 923,60 eur (vrátane daňového bonusu vo výške 21,56 eur). Príjem otca dieťaťa vzrástol z príjmu vo výške 402,17 eur, resp. z 352 eur mesačne na príjem vo výške 845,19 eur, resp. 750 eur mesačne. Podľa potvrdenia zamestnávateľa mal otec v období od novembra 2017 do mája 2015 príjem v priemere vo výške 899,59 eur mesačne, v období od júna do septembra 2018 príjem v priemere vo výške 750,- netto, príjem otca dieťaťa za posledných 11 mesiacov bol v priemere vo výške 845,19 eur. S prihliadnutím na súčasné osobné, príjmové pomery rodičov je v schopnostiach a možnostiach otca dieťaťa prispievať na výživu mal. H. zvýšeným výživným vo výške 140 eur mesačne. Obaja rodičia sú totiž povinní prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov a dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 2 Zákona o rodine).

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec. Zdôraznil, že nenastala žiadna výrazná zmena pomerov na strane rodičov a ani maloletého dieťaťa. Maloletý má výdavky na cestovné hradené základnou školou. Namietal, že výdavky na futbal budú pretrvávať bez ohľadu na to, či maloletý hrá v J. alebo v R.. Uviedol, že futbal v R. nie je spolplatnený a nebudú ani náklady na cestovné. Výšku nákladov na dieťa považuje za nadnesenú. Maloletému pravidelne kupuje oblečenie - rifle, trička, svetre, mikiny, bundu, topánky, v celkovej sume cca 250 eur. Matka maloletého časť vecí predala, rovnako ako aj bicykel, ktorý mu kúpil, čo povedal aj sám maloletý. Matka maloletého podľa otca klame v celom súdnom konaní. Aj naďalej žije v spoločnej domácnosti s priateľom, ktorý jej prispieva na stravu a živobytie. Súd prvej inštancie nebral do úvahy, že otcovi maloletého vzrástli náklady na cestovanie za synom a na jeho zdravotný stav. Trpí dlhodobou silnými prejavmi žihľavky, liečba ktorej je finančne náročná. Každý mesiac okrem stanoveného výživného minie na syna okolo 50 až 100 eur. Namietal tiež počiatok platenia zvýšeného výživného. Mal za to, že ak cestovné do školy platí škola, nie je dôvod na zvýšenie výživného od 01.09.2018. Uviedol, že už teraz je v ťažkej životnej situácii, na účte má debet, ktorý sa snaží vyrovnať. Na opravu auta, ktoré potrebuje na presun do práce, si zobral úver. Tvrdil, že zvýšenie výživného by ho dostalo do ďalších dlhov. Súhlasil so zvýšením výživného zo sumy 110 eur na sumu 125 eur berúc do úvahy, že syn je starší a rovnako ako doteraz mu bude naďalej kupovať oblečenie, obuv, brávať ho na výlety a dávať mu hodnotné dary a vreckové.

3. Matka vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu vyjadrila nesúhlas s názorom otca, že nenastala zmena pomerov na strane maloletého. Maloletý od roku 2018 navštevuje druhý stupeň ZŠ a zároveň začal hrať futbal v J., kde najbližšie roky mieni zotrvať. Otec maloletého okrem výživného iným spôsobom neprispieva na oblečenie, či obuv, a to ani v prípade, pokiaľ matka o príspevok na potreby dieťaťa otca požiadala. Otec maloletého sa nepravdivo vyjadruje, že na maloletého minie každý mesiac 50 až 100 eur. Stretnutie s maloletým obmedzil len na stretnutie raz za mesiac. Otec nie je v ťažkej životnej situácii, ako uvádza, nakoľko každé voľno trávi so svojou priateľkou na výstavách psov, ktoré navštevujú po okolitých štátoch, čo otec uviedol na mediálnom konaní. Takisto vo voľnom čase pomáha svojej priateľke v obchode, ktorý prevádzkuje.

4. Kolízny opatrovník vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že v súvislosti s konaním prešetril rodinné pomery, pričom neboli zistené nedostatky v starostlivosti o maloletého. Rodičia

boli zaradení do mediačného procesu. Mediačný proces bol realizovaný v trvaní piatich hodín, pričom rodičia dospeli k vzájomnej dohode v časti realizácie styku otca so synom. V časti výšky výživného rodičia nedospeli k vzájomnej dohode, rozhodnutie ponechali na úvahe súdu. Dňa 24.01.2019 bola úradu doručená sťažnosť otca na zanedbanie zdravotnej starostlivosti o zverené dieťa zo dňa 22.01.2019. Úrad následne začal v rodine maloletého vykonávať opatrenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately s cieľom získania komplexných informácií pre zhodnotenie životnej situácie dieťaťa a určenie miery ohrozenia dieťaťa. Úrad zotrval na svojich vyjadreniach počas prebiehajúceho konania. Nakoľko od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca uplynuli štyri roky, je zvýšenie výživného v záujme maloletého.

5. Otec vo svojom vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že matka maloletého nepredložila reálne dôkazy o tom, že sa zvýšili náklady na maloletého, naopak súdu vedome klame a popiera skutočnosti, že otec maloletému pravidelne kupuje oblečenie, obuv, kompletnú lyžiarsku výbavu, 2x bicykel a hradí športové a kultúrne aktivity. Trvá na vyhlásení, že nedošlo ku výraznej zmene pomerov na jednej zo strán, ktorá by zakladala dôvod na zvýšenie výživného. Matka maloletého má vyšší príjem ako mala predtým, a to o takmer 200 eur. Opätovne uviedol, že matka maloletého žije s priateľom, ktorý jej prispieva na domácnosť a neuviedla „bočný“ príjem, ktorý má z upratovania v penzióne. Namietal, že súd na pojednávaní nevykonal dôkazy, ktoré sám navrhol vykonať. Na záver poukázal na svoje výdavky na živobytie.

6. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca uviedla, že otec sa stretáva s maloletým len zriedkavo, nekupuje mu žiadne oblečenie, ani obuv. Nikdy sa nestalo, že by maloletého zobral na nákup oblečenia, či obuvi. Neprispeje na školy v prírode, výlety, zájazdy, na školské pomôcky, nevodí ho na tréningy, nechodí s ním na zápasy, nedáva mu vreckové, nedobíja kredit na telefón, nechodí s ním k holičke, nebol nikdy na rodičovskom združení a nikdy sa s ním neučil. Na lyžovačku ho tento rok nevzal. Na záver uviedla, že maloletý aj v ďalšom roku bude hrať futbal za futbalový klub Prievidza. Z uvedených dôvodov trvá na zvýšení výživného.

7. Krajský súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len "CMP") bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa §385 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP") a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

8. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sa samé živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov (§ 62 ods. 4 Zákona o rodine).

9. Ako vyplýva z citovaných zákonných ustanovení, každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa. Vyživovacia povinnosť má niekoľko foriem. Môže byť plnená osobnou starostlivosťou, alebo tiež poskytovaním vecných plnení, napríklad zakúpaním stravy, nákupom ošatenia, zabezpečením zdravotnej starostlivosti a podobne. Základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu, je vyhodnotenie nákladov na pokrytie odôvodnených potrieb dieťa. Náklady na dieťa predstavujú všetky náklady, potrebné na uspokojenie jeho potrieb. Medzi tie základné patrí bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby a drogéria, zdravotná starostlivosť, školské potreby a náklady súvisiace s plnením školskej dochádzky, preprava dieťaťa, poplatky za záujmovú činnosť, prípadne primerané náklady na mobilný telefón. Iba základné bežné potreby dieťaťa pokrýva vyživovacia povinnosť rodičov len v tom prípade, ak sú možnosti a schopnosti rodičov slabé, alebo objektívne obmedzené a nedovoľujú poskytnúť dieťaťu viac. Uvedené náklady na uspokojovanie potrieb dieťaťa, má pokrývať výživné od rodičov, keďže dieťa si ich samé nemôže zabezpečiť, nie je totiž schopné samé sa živiť. Náklady na potreby dieťaťa, uspokojujú obaja rodičia a to podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Súd zohľadňuje pri posudzovaní výživného aj výkon osobnej starostlivosti o dieťa, ktorým sa kompenzuje výživné vo finančnom vyjadrení. Cieľom ust. § 62, ods. 5 Zák. o rodine je zvyšovať plynule mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že potreby rodiča môžu byť uspokojené až následne, keď si rodič zodpovedajúcim spôsobom splní svoju vyživovaciu povinnosť. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce

finančné prostriedky na uspokojovanie svojich vlastných potrieb, pričom zákon nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča, alebo potreby iné. Podľa ustálenej judikatúry, pre posúdenie schopností a možností rodiča v zmysle ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové (prípadne aj majetkové) pomery, ale jeho reálne zárobkové (prípadne aj majetkové) možnosti, dané okrem iného jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovných skúseností a pod..

10. Rozhodnutie o výživnom nie je rozhodnutím nemenným. Priznané výživné možno v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine zmeniť v prípade, ak sa menia pomery. Citované zákonné ustanovenie vychádza z predpokladu, že výživné sa vždy určuje podľa stavu, ktorý existuje v čase, keď súd rozhoduje o výživnom. Plynutím času však môže nastať zmena pomerov ako na strane maloletých detí, a to v dôsledku pribúdajúceho veku, nárastom ich odôvodnených potrieb a nákladov, tak aj na strane rodičov, a to zvýšením alebo znížením ich príjmu, prípadne pribudnutím alebo odbudnutím ich vyživovacích povinností.

11. V danom prípade z obsahu spisu vyplýva, že posledná úprava výživného zo strany otca pre maloletého H. bola vykonaná rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. XP/XX/XXXX-XX zo dňa 19.03.2014, ktorým súd prvej inštancie v časti týkajúcej sa vyživovacej povinnosti otca na maloletého zvýšil vyživovaciu povinnosť zo sumy 70 eur na 110 eur mesačne. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že od tohto rozhodnutia došlo k takej zmene pomerov, ktorá je dôvodom pre zvýšenie výživného pre maloletého H., nakoľko jeho potreby vyšším vekom (výdavky na stravu, oblečenie, výdavky na učebnice, pracovné zošity, školské pomôcky, voľnočasové aktivity a mobilný telefón) vzrástli. Zvýšenie potrieb a tomu zodpovedajúcich výdavkoch nepopiera vo svojom odvolaní ani otec, ktorý akceptuje okolnosť, že tieto sa vekom zvýšili. Podstatná zmena pomerov nastala aj na strane rodičov, a to v ich príjmoch. Príjem matky dieťaťa vzrástol zo sumy 585,95 eur mesačne (vrátane daňového bonusu vo výške 21,03 eur) na sumu 923,60 eur (vrátane daňového bonusu vo výške 21,56 eur). Príjem otca dieťaťa vzrástol z príjmu vo výške 402,17 eur, resp. z 352 eur mesačne na príjem vo výške 845,19 eur, resp. 750 eur mesačne.

12. Ustanovenie § 231 CSP umožňuje zmenu rozsudku odsudzujúceho na plnenie v budúcnosti zročných dávok alebo na plnenie v splátkach, a to v prípade, že sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie splátok. Podmienkou pre opakované rozhodnutie o výživnom je zmena pomerov, ktorá je upravená v § 78 Zákona o rodine. Podľa ods. 1 veta prvá predmetného ustanovenia, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Dôvodom na zmenu rozhodnutia o výživnom je podstatná zmena okolností (či už na strane oprávneného alebo povinného), ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. V zmysle tzv. valorizačnej klauzuly, upravenej v ods. 3 tohto ustanovenia, sa pri posudzovaní toho, či došlo k zmene pomerov, vždy musí prihliadnuť na vývoj životných nákladov za celé obdobie, za ktoré sa navrhuje zmena výšky výživného.

13. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu danej veci dospel odvolací súd k zhodnému záveru ako súd prvej inštancie, že návrh matky na zvýšenie výživného pre maloletého H. bol dôvodný. Posledná úprava výživného bola vykonaná rozsudkom súdu s účinnosťou od 01.12.2013(rozsudok č.k. 5P/11/2014 zo dňa 19.03.2014) a od tej doby nastala podstatná zmena pomerov na strane maloletého H. s ohľadom na celkový vývoj životných nákladov, pričom bolo potrebné prihliadnuť na jeho vek, náklady spojené so školskými i mimoškolskými aktivitami, ktoré všetky náklady predstavujú odôvodnené potreby. K zmene pomerov došlo aj na strane oboch rodičov, zvýšil sa príjem matky a aj príjem otca s tým, že odvolací súd zdôrazňuje, že vyživovacia povinnosť matky k maloletému je plnená predovšetkým jej osobnou starostlivosťou o maloletého, naviac matka nepochybne zo svojho príjmu na potreby maloletého prispieva.

14. Pokiaľ otec v odvolaní namieta rozsah výdavkov na maloletého, ktoré považuje za nadštandardné, tieto námietky nie sú dôvodné. V matkou vyčíslených nákladoch na zabezpečenie odôvodnených potrieb mal. H. (strava, poplatky v škole, futbalový krúžok) nemožno vzhľadom na žiadne nadštandardné výdavky. jedná sa o výdavky bežné, primerané potrebám veku maloletého .

15. Pokiaľ súd prvej inštancie na základe ním zisteného skutkového stavu zvýšil výživné zo strany otca pre maloletého H. zo sumy 110 eur na sumu 140 eur mesačne s tým, že prihliadal na reálne schopnosti a

možnosti otca poskytovať výživné v uvedenej výške, nemohol odvolací súd jeho rozhodnutiu nič vytknúť, nakoľko výška výživného pre maloleté dieťa zodpovedá jednak odôvodneným potrebám maloletého, ako i možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca. Pokiaľ otec v podanom odvolaní poukazoval na svoju nepriaznivú finančnú situáciu, odvolací súd zdôrazňuje, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodiča a súd neberie do úvahy pri skúmaní možností a schopností povinného rodiča, ako aj jeho majetkových pomerov výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Dodáva, že právo na výživu je zákonný nárok dieťaťa a každý rodič je povinný vyživovať dieťa, aj keď na úkor svojho minima. Za správne považuje odvolací súd aj určenie počiatku zvýšenia vyživovacej povinnosti od 01.09.2018, nakoľko týmto dňom nastúpil maloletý do vyššieho ročníka základnej školy, čím sa pomery na strane maloletého zmenili.

17. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

18. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keď nezistil, žiadne okolnosti stanovené v § 54 CMP, pre ktoré by mal o trovách konania rozhodnúť iným spôsobom.

19. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.